

U podstaw zarzutu piątego leży domniemane naruszenie art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾, jako że Sąd przyjął w zbyt daleko idący sposób istnienie jednolitego i ciągłego naruszenia.

Zgodnie z ustaleniami Sądu wnoszące odwołanie nie uczestniczyły przez cały domniemany okres naruszenia w antykonkurencyjnych zachowaniach dotyczących wszystkich obszarów produktów. Tymczasem potwierdzone przez Sąd obliczenie grzywny opiera się na obrotach ze wszystkich obszarów produktów za cały przyjęty okres naruszenia.

W zarzucie szóstym wnoszące odwołanie twierdzą, że doszło do naruszenia art. 23 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1/2003.

Zdaniem wnoszących odwołanie Sąd dopuścił się naruszenia prawa, wychodząc z założenia, że tworzą one jednostkę gospodarczą, i w związku z tym błędnie uwzględnił obroty pierwszej z wnoszących odwołanie w obliczeniu grzywny, mimo że wnoszące odwołanie wyjaśniły, dlaczego druga z wnoszących odwołanie nie wywierała decydującego wpływu na pierwszą z wnoszących odwołanie, obalając tym samym domniemanie istnienia jednostki gospodarczej zastosowane przez Sąd.

W zarzucie siódmym wnoszące odwołanie twierdzą, że obliczenie grzywny jest błędne w świetle art. 23 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1/2003, ponieważ przy obliczaniu grzywny Sąd niesłusznie uwzględnił obroty dawnej spółki zależnej drugiej z wnoszących odwołanie. Kwota grzywny przekracza zatem przewidziany w prawie państwa wynoszący 10 % obrotu karanego przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 11 lipca 2019 r. w sprawie T-522/15, CCPL i in./Komisja, wniesione w dniu 20 września 2019 r. przez Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC i in.

(Sprawa C-706/19 P)

(2019/C 383/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (przedstawiciele: adwokaci S. Bariatti, E. Cucchiara, A. Cutrupi)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie zaskarżonego wyroku w części określonej w niniejszym odwołaniu i w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do grzywien nałożonych na wnoszących odwołanie ze względu na naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ oraz zasad proporcjonalności i odpowiedzialności;

— obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą następujące zarzuty w jego uzasadnieniu.

1. Zarzut pierwszy – naruszenie prawa, brak uzasadnienia lub niewystarczające uzasadnienie w odniesieniu do zastrzeżeń dotyczących tzw. *parental liability*.

W zarzucie pierwszym wnoszący odwołanie podnoszą, że zaskarżony wyrok cechuje się naruszeniem prawa oraz brakiem uzasadnienia lub niewystarczającym uzasadnieniem w zakresie, w jakim uznano w nim odpowiedzialność spółki holdingowej grupy, mimo że spółka pośrednicząca, za pośrednictwem której były kontrolowane spółki uczestniczące w naruszeniu, nie została uznana za odpowiedzialną.

2. Zarzut drugi – oczywisty błąd w ocenie i naruszenie prawa w odniesieniu do podniesionego naruszenia art. 23 rozporządzenia nr 1/2003

W zarzucie drugim wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd dopuścił się oczywistego naruszenia prawa, oddalając zastrzeżenie dotyczące nieprawidłowego zastosowania limitu 10 % przewidzianego w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, ponieważ Komisja zastosowała ten limit do obrotu innego niż obrót skonsolidowany, obliczony zgodnie z przepisami prawa Unii dotyczącymi konsolidacji księgowej. Ponadto ich zdaniem Sąd naruszył zasady proporcjonalności i odpowiedniości, dokonując niedopuszczalnego zróżnicowania w traktowaniu przy obliczaniu skonsolidowanego obrotu, o którym mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, między oddziałami przedsiębiorstwa będącymi przedmiotem ostatecznego zbycia a oddziałami oddanymi w dzierżawę, z powodu rzekomej różnicy pod względem rentowności gospodarczej i materialnej.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).